

stærk placering i konkurrencen med de politiske menneskerettigheder.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg mener sådan set, og det vil jeg gerne gentage, men regeringen må modsige mig, hvis det er en forkert opfattelse, at det også er den danske regerings opfattelse, at de sociale, økonomiske og politiske rettigheder sådan set er ligestillet, at det arbejder man for på samme niveau. Det er det ene, jeg gerne vil sige.

Det andet er til spørgsmålet om, hvordan vi så i Socialdemokratiet mener, at vi skal fremme de sociale og økonomiske rettigheder. Jo, vi mener, at man bør tage fat på den erklæring, der var på FN's årtusindtopmøde, hvor man helt klart sætter nogle mål om, at man inden år 2015 skal have halveret fattigdommen, at inden år 2015 skal alle børn have ret til grundlæggende skolegang osv.

Det skulle man målrette bistanden i forhold til og specielt i de lande, hvor man har et konkret programsamarbejde. På den måde kunne man fremme også de sociale og økonomiske rettigheder. Det er vores holdning til det spørgsmål. Vi mener, at hvis man nu i EU-landene og i de lande, der giver bistand, der betyder noget, lagde sig fast på den målsætning og fulgte det, man sådan set har tilsluttet sig i FN-sammenhænge, kunne vi rykke også på de sociale og økonomiske rettigheder. Det er vores klare holdning til det her.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Den amerikanske idéhistoriker Russell Kirk har i en kritisk afhandling om FN's menneskerettighedserklæring fastslået det logiske, at rettigheder, som overhovedet har noget indhold, er noget, der defineres og vedtages i kompetente fora, som f.eks. parlamenter, og altid inden for deres egen jurisdiktion.

Han gør også opmærksom på, at hvis en rettighed ikke modsvares af en forpligtelse, er den komplet meningsløs. Russell Kirk gør sig f.eks. lystig over FN's menneskerettighedserklæring, der fastslår enhver mands ret til at gifte sig. Men den, der udsteder en sådan rettighed til en eller anden mand, må sandelig også, hvis der skal være logik og sammenhæng i sagen, forpligte en eller anden kvinde til at gifte sig med ham. Jeg

synes, det er et ganske fornøjeligt eksempel på, hvordan menneskerettighedsdiskussioner har det med at åbne for abstraktionernes tågebanker og de letkøbte slagord.

Der er god mening i, at nationer enes om chartre, der fastslår de klassiske frihedsrettigheder, når man vel at mærke husker, at ingen blot ved at være menneske er født med rettigheder. Med Jakob Knudsens ord til sin tids socialister og deres klynkeri om deres rettigheder: I er stærke nok til at sætte jeres vilje igennem, men lad være med at tale om jeres ret, så længe I ikke har løfter fra Gud eller mennesker at holde jer til.

Kl. 16.15

Netop fordi ingen af naturen fødes med bestemte rettigheder, er det af betydning, at de forskellige retsordener holder de klassiske frihedsrettigheder i hævd, eller sagt på en anden måde: Vi kan bruge den slags chartre og konventioner til at presse diktatoriske slyngelregimer til at behandle deres borgere anstændigt. Og så kan vi i øvrigt hjælpe nødlidende folk, fordi de er i nød, og i det omfang, vi synes vi har råd til det, og ikke fordi det er en ret, de har.

Men det vil menneskerettighedsutopisterne ikke nøjes med. De vil have alt mellem himmel og jord gjort til menneskerettigheder: Retten til at gifte sig, retten til 14 dages ferie med løn, retten til vand, retten til at være rask, retten til at have et godt arbejde osv. Den forespørgsel, som fru Margrete Auken og hr. Aage Frandsen har rejst, er et skoleeksempel på denne virkelighedsfjerne dyrkelse af såkaldte bløde værdier.

Forespørgslen omtaler styrkelsen af kontrolmekanismerne. Så vidt så godt. Men så vil den have ministeren til at sikre, at FN's menneskerettighedskonventioner – civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder – implementeres og styrkes i den danske ulandsbistand. Jamen hvad er egentlig det? Er det ret til tv-programmer, træk-og-slip, gratis biblioteksadgang? Sådan en velment erklæring er jo ikke andet end et slag i luften, en luksusbeskæftigelse for velnærede politiske idealister i den vestlige verden.

Jamen vi kan da vel alle være enige om, at retten til vand er en menneskeret, siger forespørgerne appellerende. Nej, vi kan ikke. Vi kan sikkert enes om, at alle har behov for vand, og at man dør uden vand. Men hvis der ingen vand er, hvad skulle det så hjælpe at stå midt i Kalarhørkøken og vifte med et stykke papir, hvor på det danske Folketing har vedtaget éns ret til vand? Ikke en smule mere hjælper det, end hvis en grim og usympatisk mand påberåber sig sin